

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2941

гр. София, 04.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. Д. Й. Н.

като разглежда докладваното от И. Д. Й. Н. Частно наказателно дело № 20231110210803 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.243, ал.5 от НПК.

С Постановление от 12.07.2023г. (изведено в деловодството на СРП на 14.07.2023г.) на основание чл.213, вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК прокурор при Софийска районна прокуратура е прекратил наказателното производство по досъдебно производство ЗМ № 655/2023г. по описа на 02 РУ - СДВР, пр. пр. № 12689/2023г. по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл.194, ал.3 от НК. Изрично прокурорът е указал преписката, ведно с препис от Постановлението на СРП, да се изпрати на Началника на 02 РУ – СДВР за изготвяне на акт за налагане на административно наказание по реда на чл.218б от НК на П. К. М..

На 19.07.2023г. П. К. М. (чрез адв. К. М. – с пълномощно, приложено на лист 32 от ДП) подава жалба срещу Постановлението на СРП от 12.07.2023г. (изведено в деловодството на СРП на 14.07.2023г.), с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство ЗМ № 655/2023г. по описа на 02 РУ - СДВР, пр. пр. № 12689/2023г. по описа на СРП. В жалбата се твърди, че П. К. М. е лице „във фактическо състояние на наказателно обвинение по смисъла на чл.6, §1 от КЗПЧОС“. По същество се отрича М. да е извършил процесното деяние, тъй като липсвали доказателства, че именно той е откраднал или унищожил скобата, поставена на МПС-то. Иска се СРС да измени атакувания прокурорски акт относно основанията за прекратяване като се приеме, че деянието не е извършено или в условията на евентуалност

– че не е извършено от П. М..

След запознаване с материалите по делото, съдът достигна до следните фактически и правни изводи :

Производството по чл.243, ал.5 от НПК има за предмет проверката на обосноваността и законосъобразността на Постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство. Лицата, процесуално легитимирани да обжалват това Постановление, съгласно разпоредбата на чл.243, ал.4 от НПК, са обвиняемият, пострадалият или неговите наследници, както и ощетеното юридическо лице, на които се изпраща и препис от постановения прокурорски акт. В конкретния случай жалбоподателят П. К. М. не е от кръга на лицата, оправомощени да обжалват този прокурорски акт. Това е така, тъй като П. К. М. няма качеството на обвиняем по досъдебно производство № 655/2023г. по описа на 02 РУ - СДВР, пр. пр. № 12689/2023г. по описа на СРП. За да е налице фигурата на обвиняем трябва лицето да е привлечено в това си качество с нарочно Постановление за привличане на обвиняем по чл.219 от НПК. В конкретния случай няма в кориците на досъдебното производство Постановление за привличане на П. К. М. като обвиняем за престъпление от общ характер. Нещо повече – според чл.219, ал.1 от НПК за да се привлече едно лице в качеството на обвиняем следва от една страна да има събрани достатъчно доказателства за виновността на това лице в извършване на престъпление от общ характер, а от друга страна – да не са налице някои от основанията за прекратяване на наказателното производство. В случая прокурорът е приел, че са налице основанията за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 655/2023г. по описа на 02 РУ - СДВР, пр. пр. № 12689/2023г. по описа на СРП, поради което не е привлякъл П. К. М. като обвиняем.

С Постановление на СРП от 08.06.2023г. (изведено в деловодството на СРП на 13.06.2023г.) прокурорът изрично е посочил, че срещу П. К. М. не са извършвани действия, в следствие на които той да е придобил качеството на обвиняемо лице по смисъла на НПК.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за прилагане на чл.6 от Европейската конвенция за правата на човека, тъй като тази разпоредба се отнася до „лице, обвинено в извършване на престъпление“, а в случая от предоставените на съда материали не се установява П. К. М. да е бил обвинен

в извършване на престъпление, тъй като лицето единствено е разпитано като свидетел по досъдебното производство.

Доколкото жалбоподателят няма качеството на обвиняем, то той няма и право на жалба до съда срещу Постановлението на СРП за прекратяване на наказателното производство. Това означава, че жалбата на П. К. М. срещу Постановлението на СРП за прекратяване на наказателното производство от 12.07.2023г. е процесуално недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане, без съдът да обсъжда спора по същество.

След като атакуваното Постановление за прекратяване на наказателното производство не подлежи на съдебен контрол по искане на жалбоподателя П. К. М. - депозираната в СРП жалба на П. К. М. е от компетентността на горестоящата прокуратура спрямо тази, която е прекратила наказателното производство. Правната защита на жалбоподателя в конкретния случай се осигурява именно по реда на вътрешноинстанционния ред за проверка на Постановленията в рамките на прокуратурата. Това следва и от нормата на чл.243, ал.10, изр.1 от НПК, в чиято хипотеза е предвиден по-горестоящ прокурорски контрол върху Постановленията за прекратяване на наказателното производство, когато те не са били обжалвани пред съда. От тук следва, че и Постановления за прекратяване на наказателни производства, обжалвани от лица, които нямат право на жалба по чл.243, ал.4 от НПК, също могат да бъдат атакувани пред горестоящата прокуратура, защото тя има правомощия и служебно да се самосезира за проверка на правилността на прокурорските актове на по-долустоящата прокуратура. Легитимацията на лицата, които имат право да инициират обжалване пред съда, не е идентична с легитимацията на лицата, които могат да поискат контрол от по-горестоящата прокуратура, тъй като прокуратурата (поради конституционното си правомощие по чл.127, ал.1 от Конституцията на Република България да преценява на кои лица и за кое престъпление ще повдига обвинение) може да извърши пълна ревизия, както на фактите на престъплението – предмет на разследването, така и на правната му квалификация и да прецени не само дали е извършено първоначално разследваното престъпление, но и дали има данни по делото и за друго престъпление или за вината на други лица. Тази проверка е дължима с оглед осигуряване правото на достъп до правосъдие на всяко лице. В тази връзка основателността на жалбата на П. К. М. може и следва да бъде проверена от СГП. Поради това СРС следва да изпрати делото

на СГП – по компетентност за произнасяне по жалбата на П. К. М..

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на П. К. М. (подадена чрез адв. К. М.) срещу Постановление на СРП от 12.07.2023г. (изведено в деловодството на СРП на 14.07.2023г.) за прекратяване на досъдебно производство З М № 655/2023г. по описа на 02 РУ - СДВР, пр. пр. № 12689/2023г. по описа на СРП.

Определението може да се обжалва и/или протестира пред СГС в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила на настоящия съдебен акт - делото да се изпрати на Софийска градска прокуратура по компетентност за произнасяне по жалбата на П. К. М..

Съдия при Софийски районен съд: _____